

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

Частина I

**Одеса
2019**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I. – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – 245 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорєлова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., викладач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Богомаз О. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бондаренко А. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бойчева О. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Борищук А. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бурлаєва В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Воскобойнік І. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Вебер К. І. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,
Гаращенко О. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Георгіу О. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Голубчикова Ю. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Дворжак А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Джонмуродова Н. Д. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Зарічна Т. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Запорощенко А. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Любович А. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мотишена В. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Савина І. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Стародубцева Т. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

ЗМІСТ

Голубчикова Ю.В., Вітковська К.В. Статистичний аналіз динаміки та стану безробіття в Україні.....	6
Дворжак А.С., Милашко О.Г. Статистичний аналіз в'їзного та виїзного туризму в Україні.....	13
Савина І.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз показників забору, використання та забруднення води.....	18
Запорощенко А.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз захворюваності на СНІД в країнах Європи.....	26
Борищук А.О., Самоуськова О.В. Диференціація регіонів України за рівнем зайнятості населення.....	33
Джонмуродова Н.Д., Погорєлова Т.В. Особливості статистичної оцінки кредитоспроможності позичальників банку.....	39
Любович А.А., Вітковська К.В. Аналіз патентної діяльності в Україні.....	47
Стародубцева Т.В., Вітковська К.В. Статистичне дослідження розвитку альтернативної енергії в Україні... ..	54
Бойко В.С., Тарасова К.І. Аналіз розвитку легкої промисловості України	60
Зарічна Т.С., Тарасова К.І. Машинобудування України: сучасний стан, структура та тенденції розвитку галузі	68
Агапченко К.А., Тарасова К.І. Статистичний аналіз переробної промисловості України	77
Богомаз О.О., Тарасова К.І. Статистичний аналіз динаміки та стану розвитку вугільної промисловості України	83
Бондаренко А.В., Тарасова К.І. Статистична оцінка заробітної плати громадян України	91
Любович А.А., Тарасова К.І. Дослідження ризику трудової міграції населення України.....	98
Weber K.I., Tarasova K.I. The latest trends of Ukrainian labor market: statistical research	105
Мотишена В.В., Тарасова К.І. Дослідження харчової промисловості України	113
Березорудський А.М., Тарасова К.І. Аналіз електроенергетичної промисловості України	120

Абалмасова М.П., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності мотелів України	126
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Методи статистичного аналізу діяльності мотелів та хостелів	131
Бойчева О.П., Милашко О.Г. Провідні напрямки співробітництва Болгарії та України	138
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Необхідність статистичного аналізу діяльності хостелів в Україні	144
Богомаз О.О., Милашко О.Г. Аналіз діяльності готелів в Україні	151
Бойко В.С., Милашко О.Г. Аналіз ринку мотельних послуг.	157
Бурлаєва В.С., Милашко О.Г. Аналіз динаміки основних макроекономічних показників Німеччини	162
Воскобойнік І.І., Милашко О.Г. Дослідження сучасного стану мотельних господарств України	166
Гарашенко О.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз діяльності кемпінгів в Україні	173
Любович А.А., Милашко О.Г. Зовнішньоекономічна діяльність Франції та її торговельно-економічне співробітництво з Україною	178
Мотишена В.В., Милашко О.Г. Аналіз сучасного стану діяльності мотелів в Україні	185
Стародубцева Т.В., Милашко О.Г. Статистичний аналіз основних макроекономічних показників Польщі	193
Георгіу О.А., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня злочинності в Європі	199
Березорудский А.Н., Ольвинская Ю.О. Анализ рынка электромобилей в Украине	207
Богомаз О.О., Ольвінська Ю.О. Аналіз сучасного стану викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря України	212
Агапченко К.А., Ольвінська Ю.О. Техногенний вплив на екологію в Україні	219
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Аналіз динаміки екологічного сліду планети	226
Абалмасова М.П., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз екологічного стану Чорного моря	233
Любович А.А., Ольвінська Ю.О. Вплив освіти на формування особистості.....	239

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ РІВНЯ ЗЛОЧИННОСТІ У ЄВРОПІ

Георгіу О. А.¹, Ольвінська Ю. О.²

¹ – студент, кафедра статистики,

² – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Георгіу О. А., Ольвінська Ю. О. Статистичний аналіз рівня злочинності у Європі. Обґрунтовано необхідність вивчення злочинності. Проаналізовано динаміку зареєстрованих злочинів. Розглянуто структуру злочинності по країнам Європи. Проведено аналіз структури окремих видів злочинів.

Ключові слова: рівень злочинності, поширеність злочинів, зареєстровані злочини, засуджені особи.

Георгиу Е. А., Ольвинская Ю. О. Статистический анализ уровня преступности в Европе. Обоснована необходимость изучения преступности. Проанализирована динамика зарегистрированных преступлений. Рассмотрены структура преступности по странам Европы. Проведен анализ структуры отдельных видов преступлений.

Ключевые слова: уровень преступности, распространенность преступлений, зарегистрированных преступлений, осужденные лица.

Georhiu O. A., Olvinskaya J. O. Statistical analysis of the crime rate in Europe. The necessity of studying crime is grounded. Analyzed the dynamics of recorded crimes. Considered the structure of crime in Europe. The analysis of the structure of certain types of crimes.

Keywords: crime rate, prevalence of crimes, recorded crimes, convicted persons.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Георгіу, О. А. Статистичний аналіз рівня злочинності у Європі [Текст] / О. А. Георгіу, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – С. 199 – 206.

Злочинність – це соціальне явище, що має негативний вплив на соціально-економічне розвиток суспільства і несуть негативні наслідки. Наукове та прикладне значення розуміння явищ та різноманіття наукових розумів терміна "кримінальність" є досить актуальним питанням в Україні та її регіонах.

У кримінології в якості основного показника криміногенності держави визначають рівень (коефіцієнт або індекс) злочинності – кількість

злочинів на 100 тис. жителів. За цим показником країни ЄС можна поділити на такі групи:

1) держави з низьким рівнем злочинності (коефіцієнт до 1 000). До цієї групи потрапляє лише Кіпр (926 у 2017 р.);

2) держави із рівнем злочинності нижче середнього (коефіцієнт від 1 000 до 3 000). Ця група включає такі країни, як Болгарія, Румунія, Латвія, Литва, Польща, Словаччина, Чехія, Мальта та Ірландія;

3) держави із середнім рівнем злочинності (коефіцієнт від 3 000 до 5 000). Ця група включає Словенію, Португалію, Грецію, Італію, Угорщину та Естонію;

4) держави з високим рівнем злочинності (коефіцієнт від 5 000 до 10 000). До цієї групи належать Бельгія, Іспанія, Данія, Люксембург, Нідерланди, Фінляндія, Франція, ФРН, Австрія і Велика Британія;

5) держави з дуже високим рівнем злочинності (коефіцієнт більше 10 000). Ця група представлена лише Швецією (15 010 у 2017 р.).

Водночас до наведених даних про рівень злочинності в різних державах слід ставатися з певною обережністю, враховуючи низку важливих обставин [2, с. 50-51]. Загальна тенденція злочинності в ЄС – поступове зниження її рівня, починаючи з середини 2015 років. За останні 20 років у більшості держав Євросоюзу максимум злочинності прийшовся на 2012 рік, а потім кількість зареєстрованих злочинів почала зменшуватися. Складною залишається криміногенна ситуація на Півночі Європи, у більшості держав якої злочинність невинно зростає (особливо в Швеції і Данії). Суперечливі тенденції спостерігаються стосовно насильницьких злочинів, які в ЄС включають фізичне насильство щодо інших осіб (зокрема напади і тілесні ушкодження), грабіж та сексуальні злочини (передусім зґвалтування). У більшості країн ЄС поступово зменшується рівень умисних вбивств, який і так є низьким (зростання відбувається лише в Ірландії, Данії та Фінляндії). Водночас інші насильницькі злочини в цілому зростають у більшості держав ЄС, особливо в Скандинавії, Великій Британії та в Ірландії. Зниження рівня цих злочинів спостерігається в країнах ЦСЄ (Польща, Чехія, Словаччина, Болгарія, Балтія). Рівень грабежів за останні роки зріс лише в Данії, Ірландії та в Греції, а в усіх інших – зменшився (особливо в країнах ЦСЄ). Кількість крадіжок зі зломом також знизилася в більшості держав Євросоюзу (найбільше в Польщі та в Естонії). Натомість в окремих країнах кількість таких злочинів зростає (Данія, Греція, Португалія, Румунія). Тенденції наркозлочинності в Спільноті загалом суперечливі, хоча в цілому їх рівень повільно зростає (найбільше – у Швеції, Румунії та в Словенії). Найбільш суттєве зменшення кількості злочинів, пов'язаних із наркотиками, відбулося в ФРН (на третину з 2012 р.) та в Австрії. У державах ЄС суттєво зменшується кількість угонів транспортних засобів, включаючи автомобілі. Максимальне скорочення відбувається в окремих країнах ЦСЄ, зокрема в Польщі, Болгарії та балтійських державах.

Рідкісне виключення становлять Румунія, Угорщина та Греція, де за останні роки кількість цих злочинів суттєво зросла[1]. У Доповіді Конгресу ООН з попередження злочинності також констатується тенденція до зменшення майже вдвічі рівня крадіжок зі зломом та угонів транспортних засобів у більшості держав Європи в період 2000-2017 рр. [4]. Водночас слід зазначити, що в більш глобальній перспективі (якщо рахувати дані за 30-40 років) рівень злочинності – особливо корисливої – у більшості держав ЄС переважно зростає [5, с. 51-54; 6, с. 10-25; 7, с. 44-52].

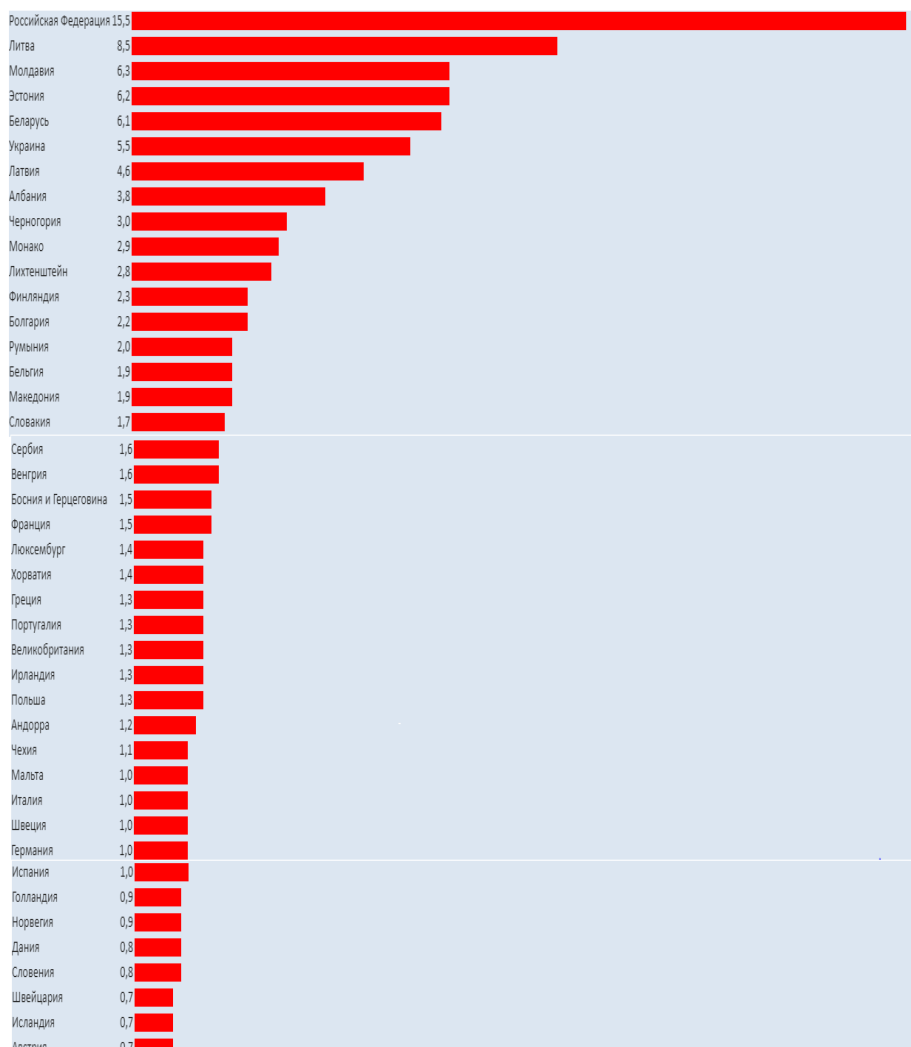

Рис.1.Рейтинг країн по рівню вбивств в Європі

Важливе кримінологічне значення має аналіз даних про поширення окремих видів злочинів у державах Євросоюзу. Так, середній показник рівня умисних вбивств у країнах ЄС складає 1,4, а у великих містах – 1,9. З окремих держав ЄС найвищий рівень умисних убивств фіксується у двох балтійських країнах: Литві (9; 2017 р.) та Естонії (7,1; 2017 р.), а зпоміж „старих членів” ЄС – у Фінляндії (2,5; 2017 р.). Найнижчий рівень цих злочинів за останні роки фіксується в Словенії (0,55) та в Австрії (0,55) [8]. За рівнем таких насильницьких злочинів, як зґвалтування – дані на 2017 р., якщо не зазначено інше - в ЄС лідирують Швеція (64 у 2017 р.) та Бельгія (27 у 2017 р.) [9].

Високі показники також у Великій Британії (23-24 за останні роки), у Франції (15-17 за останні роки) та у Фінляндії (12-17 за останні роки). Найменше зґвалтувань вчиняється у Греції (2), у Словенії (2,8) та в Словаччині (2,8). Низький показник також на Кіпрі (3-4). За рівнем нападів Західна Європа поступається Північній Америці та Африці, однак випереджає інші регіони планети. З окремих держав ЄС - дані за останні роки, якщо не зазначено інше – лідирують Швеція (927 у 2017 р.) та Велика Британія (837; в Шотландії – 1 655 у 2016 р.). Доволі високі показники у Фінляндії (621 у 2017 р.), Бельгії (690-700) та ФРН (620-630). В країнах ЦСЄ ці показники значно нижчі: Болгарія (39-42), Румунія (44). Естонія (10), Литва (8-10). Найнижчий в ЄС рівень нападів в Польщі – всього 1,5 [9].

Країни ЄС, як й інші розвинуті держави світу, демонструють дуже високий рівень корисливих злочинів, зокрема крадіжок, грабежів та шахрайств. Середній рівень крадіжок в Західній Європі – 2 170, натомість у Східній Європі – лише 590. Лідерами за індексом крадіжок - на основі даних за останні п'ять років – є такі країни, як Швеція – 4 490 (у 2017 р. – 3 409), Нідерланди – 4 364 (у 2017 р. – 3 498), Велика Британія – 3 444 (у 2017 р. – 3 012) і Данія – 3 253 (у 2017 р. – 3 481). Найнижчий в ЄС рівень крадіжок фіксується на Кіпрі (166) та в Румунії (200). Середній рівень цих злочинів демонструють Франція (543) та ФРН (498). За коефіцієнтом угонів автотранспортних засобів беззаперечним лідером є Франція (1 275; у 2017 р. – 1 032). Високі показники також у Швеції (в середньому – 578; у 2017 р. – 434) та Данії (324). Щоправда, за даними іншого джерела (Євростат) у 2017 р. індекс угонів транспортних засобів у Франції склав 328, в Італії – 380, в Швеції – 483 [3]. Найменше таких злочинів вчиняється в Румунії (7; у 2017 р. – 11) [9]. Приватні автомобілі найчастіше викрадають в Італії (309), а найрідше також у Румунії (в середньому – 7,5). За рівнем грабежів лідирують Бельгія – 1 894 (у 2017 р. – 1 837) та Іспанія – 1 083 (у 2017 р. – 1 067) [9]. Найменше грабежів фіксується на Кіпрі (9,8). Доволі низькі показники також у Болгарії (37), Угорщині (30), Румунії (14,3; у 2017 р. – 11,5), Словаччині (25-30) та Греції (20-25). Беззаперечним лідером в ЄС за рівнем злочинів, пов'язаних із наркотиками (включаючи як їх зберігання, так і незаконний обіг), є Швеція

(849). Найнижчий індекс цих злочинів у Румунії – 12,8 (у 2017 р. – 17). Доволі низькі показники демонструють також Австрія (23 – 24) і Болгарія (35) [9]. Щодо такого виду економічних злочинів, як корупція, то даних про кількість зареєстрованих діянь в усіх країнах ЄС немає, однак для порівняльного аналізу корумпованості можна використати дані Transparency International, яка публікує щорічні звіти про рівень корупції у світі, що ґрунтується на опитуванні підприємців та експертів. За даними 2017 р. найнижча в ЄС корупція в Данії (9,3 бали; перше місце у світі), дуже низькі показники також у Фінляндії та Швеції (менше 9 балів). З країн ЦСЄ найнижча корупція в Естонії та Словенії. Найкорумпованішою державою Спільноти несподівано виявилася Греція (3,5 бали; рівень Колумбії та Перу), а також Болгарія (3,6 бали; рівень Сальвадору) і Румунія (3,7 бали; рівень Бразилії). Дуже висока корупція, як для розвинутої країни, також в Італії (3,9 бали; рівень Руанди) [3].

Суттєва проблема багатьох країн ЄС – зростання кількості злочинів, які вчиняються іммігрантами, які загалом складають 10% населення. Серед держав ЄС найвища питома вага іммігрантів серед населення – у Люксембурзі (37%). Про гостроту проблеми свідчить, зокрема, той факт, що, наприклад, у Швеції в період 1997-2015 рр. 25% всіх злочинів були вчинені іноземцями і ще 20% громадянами цієї країни іноземного походження.

Доцільно також розглянути дані про злочинність в окремих країнах ЄС. У найбільшій за населенням країні ЄС – Німеччині – індекс злочинності має тенденцію до зниження: у 2017 р. він склав 7 383 (у 1993 р. – 8 337). З німецьких міст найвищий рівень злочинності у Франкфурті-на-Майні (більше 16 000), а також у Ганновері, у Бремені та Берліні (в усіх трьох – більше 14 000). Найбільш криміногенними землями ФРН є Шлезвіг-Гольштейн, Північний Рейн-Вестфалія та Саксонія-Анхальт. Найнижча злочинність у Баварії та в Баден-Вюртемберзі. Індекс окремих злочинів у ФРН у 2017 р. склав: насильницьких злочинів у цілому – 254, зґвалтувань – 8,91, серйозних тілесних ушкоджень – 182, грабежів – 60, наркотичні злочини – 288, крадіжок – 2 859 [2] (рис. 2).

За офіційними даними, у Сполученому Королівстві в період 1997-2017 рр. кількість нападів зросла на 77%. За даними 2017 р. ця країна посідає друге місце в ЄС за рівнем злочинності. За рівнем грабежів Велика Британія п'ята в ЄС, за рівнем крадіжок зі зломом – четверта. Більш того, згідно з даними одного з досліджень, за рівнем насильницьких злочинів Велика Британія є навіть лідером в ЄС (індекс – 2 034). Водночас критики вказують на методологічну некоректність такого дослідження, оскільки поняття „насильницькі злочини” в кримінальному законодавстві різних країн тлумачиться по-різному, зокрема у Великій Британії воно включає будь-які бійки та порушення громадського порядку, у той час як в інших державах ЄС такі дії потрапляють до статистики лише в тому випадку, якщо вони завершилися заподіянням тілесних ушкоджень

[5].

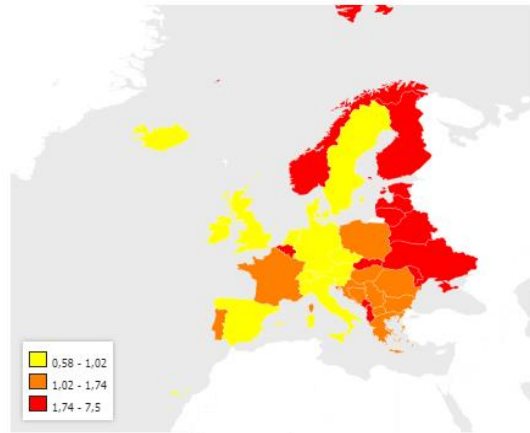

Рис. 2. Картограма Європи за кількістю вбивств на 100 тис.населення

У Франції загальний індекс злочинності у 2017 р. склав 5 639 і має тенденцію до скорочення (у 2012 р. – 6 932). В Італії загальний індекс злочинності у 2017 р. склав 4 529.

2016–2017 годы

%, доля респондентов, сообщивших о преступлении

	В Украине	В Европе
1 Незаконное присвоение активов	53%	45%
2 Взятничество и коррупция	41%	25%
3 Мошенничество при закупках товаров, работ и услуг	35%	22%
4 Мошенничество, совершенное клиентом	32%	29%
5 Киберпреступления	24%	31%
6 Нарушение принципов делового поведения	23%	28%
7 Манипулирование данными бухгалтерского учета	19%	20%
8 Мошенничество в сфере управления персоналом	19%	12%
9 Легализация доходов, полученных преступным путем	15%	9%
10 Налоговое мошенничество	15%	5%

Рис. 3. Основні види економічних злочинів

Проблема причин злочинності в ЄС у цілому та її специфіки в окремих країнах потребує спеціального докладного вивчення, проте в

цілому на прикладі регіону простежується загальна закономірність щодо високого рівня злочинності в більш економічно розвинутих державах порівняно з менш заможними і водночас її більш „гуманний характер”, тобто переважання в її структурі ненасильницьких діянь. а також порівнянням даних про загальний рівень і структуру злочинності в „старих” членах ЄС (Західна Європа) з країнами ЦСЄ. Водночас було б суттєвим спрощенням зводити причини злочинності лише до економічних чинників: суттєве криміногенне значення мають інші соціальні фактори (нерівність, безробіття, рівень освіченості населення), політичні та соціокультурні чинники (релігійність, соціальна атомізація тощо). Російські науковці (Я. Гілінський, В. Лунеев) звертають увагу на значно вищий рівень злочинності в розвинутих державах, порівняно із країнами, які розвиваються [5, с. 50; 7, с. 64-72]. Дослідниками вже сформульована зворотна залежність між соціальним капіталом (норми і зразки взаємного співробітництва та довіри між людьми в суспільстві) та злочинністю [3, с. 44-47].

Порівняння злочинності з індикаторами соціальної нерівності (децильний коефіцієнт, індекс Джинні) дозволяє припустити, що нерівність не є вирішальним криміногенним чинником в ЄС, оскільки в країнах Скандинавії (особливо в Данії і Швеції), а також в Бельгії та Чехії найнижчі у світі показники нерівності, однак рівень злочинності там не можна назвати низьким (окрім Чехії, де він помірний), і, навпаки, високі показники нерівності в Греції, Португалії, Естонії та на Кіпрі корелюють з низьким або помірним рівнем більшості злочинів. Високий розмір ВВП на д. н. також, очевидно, не має суттєвого стримуючого злочинності ефекту (часто навпаки). Достатньо порівняти цей показник – у доларах США за паритетом купівельної спроможності – у країнах Скандинавії (Швеція – 37 750, Данія – 36 764), Нідерландах (40 700), Великій Британії (35 000), з одного боку, та Болгарією (12 052), Румунією (11 766), Латвією (14 400) або Мальтою (24 000), з іншого боку [4]. Найвищий в ЄС рівень мінімальної оплати праці (в євро на місяць) – у Люксембурзі (1 725), далі йдуть Ірландія (1 462), Нідерланди (1 416), Бельгія (1 388) та Франція (1 344). У країнах ЦСЄ цей показник значно нижчий: Польща – 318, Чехія – 311, Словаччина – 308, Естонія – 278, Угорщина – 257, Румунія – 137, Болгарія – 123 і лише Словенія – 734 (майже як і в Іспанії) [5]. Найбільша питома вага населення, яке мешкає за межею бідності (дані на 2017 р.), зафіксована в Латвії (26%), Румунії (23%) та Болгарії (21%), злочинність у яких низька або помірна.

Таким чином, розмір ВВП на д. н., соціальна нерівність, рівень зарплат та інші суто економічні фактори безпосередньо не визначають індекс злочинності (зокрема й насильницької). Можна припустити, що суттєвий антикриміногенний вплив має вплив релігії і збереження елементів традиційного способу життя в деяких православних (Греція,

Кіпр, Румунія) та католицьких (Ірландія, Мальта, Польща) державах ЄС. Таким державам притаманні певні елементи колективістських цінностей у поєднанні з елементами общинного (у громаді) способу життя, з вагомою роллю родини як соціального інституту, порівняно низькою соціальною атомізацією.

Підсумовуючи проведений аналіз, можна зробити деякі висновки. Найвищий в ЄС загальний рівень злочинності – у Швеції, найменший – на Кіпрі; найвищий рівень умисних вбивств – у Литві, найнижчий – у Словенії та Австрії; найвищий рівень зґвалтувань – у Швеції, найнижчий – у Греції; найвищий рівень нападів – у Швеції, найнижчий – у Польщі; найвищий рівень грабежів – у Бельгії, найнижчий – на Кіпрі; найвищий рівень крадіжок – у Швеції та в Нідерландах, найнижчий – на Кіпрі; найвищий рівень крадіжок зі зломом – у Данії, найнижчий – у Румунії; найвищий рівень квартирних крадіжок – в Бельгії, найнижчий – у Польщі; найвищий рівень угонів транспортних засобів – у Франції і Швеції, найнижчий – у Румунії; найвищий рівень злочинів, пов'язаних з наркотиками – у Швеції, найнижчий – у Румунії. Найвища в ЄС насильницька злочинність у Швеції, Австрії, Великій Британії та в Бельгії, а найнижча – у Румунії та на Кіпрі, помірний рівень таких злочинів в Греції і на Мальті. У країнах ЦСЄ спостерігаються суперечливі тенденції: загальний рівень злочинності там значно нижчий, ніж у більшості „старих” членів ЄС. Це ж стосується і рівня більшості корисливих та насильницьких злочинів (окрім навмисних вбивств).

ЛІТЕРАТУРА

1. Crime in England and Wales 2009/10 / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs10/hosb1210.pdf>
2. Criminalite et delinquance constatees en France (Annee 2009) / [Електронний ресурс].
3. Crime reported by the Police Forces to the Judicial Authority / [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://en.istat.it/dati/dataset/20100809_00/.
4. Reported offences, totally end per 100 000 of population, by type of offence and month, 2009 and in comparison with the previous year / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.bra.se/extra/measurepoint/>
5. Statistics Finland: Justice and crime statistics / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_oikeusolot_en.html.
6. Presentation des chiffres de la delinquance en 2009 (sur base du rapport d'activite de la police Grand-ducale) / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.statistiques.public.lu/fr/actualites/conditions-sociales/justice/2010/03/20100330/20100330.pdf>.
7. Demographic Review of Malta 2009: Population & Social Conditions / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.nso.gov.mt/statdoc/document_file.aspx?id=2840.
8. Criminal statistics 2008 (The Republic of Cyprus) / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.pio.gov.cy/mof/cystat/statistics.nsf/>

9. Statistical Yearbook of Portugal-2009 / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.ine.pt/xportal/xmain?xpid=INE&xpgid=ine_publicacoes&PUBLICACOESpub_boui=105023575&PUBLICACOESmodo=

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ВИПУСК 5

Частина I

Одеса

